

Ne-předmět „ryzí“

Jako příklady „ne-předmětů“ lze uvést především „subjekt“ (pochopitelně v onom novém smyslu, jak byl tematizován zejména po Kierkegaardovi (a po Nietzsche) v novodobé německé romantické filosofii; subjekt totiž můžeme označit jako charakteristický non-objekt, tedy ne-předmět. Ovšem každý skutečný subjekt je skutečným subjektem jen potud, pokud se aktivně uskutečňuje (což zajisté nemůže bez spoluúčasti jiných subjektů), a to znamená: pokud se zvnějšňuje, zpředměťuje. Odtud je zřejmé, že žádný skutečný (uskutečněný) subjekt není a nemůže být chápán jako „ryzí“ ne-předmět, jako skutečnost „ryze“ nepředmětná. Jiným charakteristickým příkladem ne-předmětnosti je „svět“ jako celek, neboť ten už nemůže být pochopen jako „něco v něčem“ ani jako „něco před něčím“, tedy jako něco přístupného zvnějšku. Tady však jde o jiný problém: nevíme, zda je „svět“ skutečným celkem, tj. zda je opravdu sjednocen zevnitř (ze svého nitra, tedy svou niterností).

(Písek, 140517-3.)